

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

Organ för andlig väckelse

Nr 12

December 1963

ÄRGÅNG 4

Vi äro skördemän åt Gud...

Den unga skaran här i Bibel-
skolan har sagt sitt ja till Gud

för att bli bärare av andliga
välsignelser. Jag har under dessa

veckor så väl lärt känna dem
forts. å nästa sida

Bilaga medföljer

forts. fr. föreg. sida

tagit del av deras problem, sett deras kamp och hört deras vittnesbörd om sin frälsningsupplevelse och om hur de känt Guds kallelse till helig tjänst.

De har upplevt detsamma som profeten Jeremia: "Du, Herre, övertalade mig, och jag lät mig övertalas; du grep mig och blev mig övermäktig" (Jer. 20:7). Så är man nu redo att viga sitt liv i Herrens tjänst och instämmer med sångaren: "Tala Gud, tala Gud! Låt Din altarglöd beröra mig. Tala Gud, tala Gud! Glad jag svarar: Här är jag, sänd mig". Man är redo att lämna allt för att följa Jesus. Man har gripits av väckelsens eld, ja, man vill bära den vidare, ut till vårt svenska folk, bära ut detta friska härliga evangelium, som kan förvandla människor till nya skapelser i Kristus Jesus.

Vad kommer då dessa ungdomar att möta, när de kommer ut på fältet? Jo, ett skriande behov av **verklighet**, ty vår svenska ungdom vill ha **verklighet**. Jag samtalade med några läroverksungdomar i ett av våra möten, som vi hade i en biograf, vilken endast kunde rymma en liten del av den stora människoskaran. En av dem utbrast: **Detta är ju reformation!** Jag tror, att ni kommer att vända upp och ner på Sverige". Jag såg, att de var gripna. Även läroverksungdomen behöver och vill ha verklig frälsning, Jag sade till dem,

att i våra led behövs stridsmän, som är villiga att satsa allt för Jesus.

Vidare kommer våra unga vittnen att möta samhällets olycksbarn, dessa som icke ser någon möjlighet till ett annat liv. Också skaror av sjuka människor kommer att besöka deras möten för att bli hjälpta.

Syndare, små och stora, fattiga och rika, alla kategorier kommer till Maranatas möten; varför? Jo, det är något där som appellerar till den evighetskänsla, som bor i deras väsen. Människan lever ju ej av bröd allena. För att kunna ge dessa människor vad de behöver måste vi vara utrustade med Andens kraft och med ett positivt budskap om att Jesus har makt att förvandla NU.

Du som läser dessa rader och ser den unga skaran av vittnen, bed för dem, där de går fram, att de får vara skyar fyllda av vatten till att utgjutas över de törstande människoskarorna i denna tidens öken.

Erik Gunnar Eriksson

Jesus Kristus är densamme i går, i dag, så ock i evighet.

Hebr. 13:8

TILL MIDNATTSROPETS LÄSARE

Har Du ett vittnesbörd om vad Jesus gjort i Ditt liv.

*Sänd det till
Midnattsropets Red.*

Fregattvägen 6 9 tr. Näsby Park

FÖRMÄNSERBJUDANDE

Du som önskar Midnattsropet från dess början 1960—1961, 1962—1963 kan sända oss 15:— per postanvisning med namn och adress så sänder vi c:a 30 nummer så långt lagret räcker.

ETT 10-TAL SKIVNYHETER utkommer omkring 1 dec. från möten i Stockholm Örebro, Jönköping, Falköping, där insjungningar gjorts av Arne Imsen, Agne Bark, Donald Bergagård, Erik-Gunnar Eriksson och Berta Svensson.

Rekvirera skivkatalog över dessa nyheter från

Förlaget Midnattsropet

Fack 583 — Jönköping 2

Utkommer varje månad

Red. och ansv. utg.

ARNE IMSEN

Medarbetare

DONALD BERGAGÅRD
ERIK-GUNNAR ERIKSSON

Tidn. adress:

Fregattvägen 6, 9 tr.

Näsby Park

Tel. 56 51 24. Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.

Pren. kr. 10:— pr år.

För. pren. pg. 1 25 99

Mäktig konferens i Örebro

"Var nu vid gott mod, ja, låt oss visa mod i striden för vårt folk och för vår Guds städer. Sedan må Herren göra, vad Honom tackes". Dessa ord hämtade från 2 sam. 10:12 passar väl in på Maranatakonferensen som hållits i allhelgonahelgen i Örebro.

På fredagskvällen inleddes konferensen med ett av Herren rikt välsignat möte i Konserthuset. Konferensen fortsatte med ett mäktigt förmiddagsmöte, som samlat en stor lyssnarskara.

Donald Bergagård höll en mäktig och rannsakande predikan och underströk att Gud är beroende av oss alla, och att frigörelse är behovet.

Eftermiddagsmötet blev också en underbar samling. Herren välsignade sitt folk med sin heliga närvaro. Broder Helge Erixon betonade i sitt budskap bl. a. att det finns ingenting som är så viktigt som att evangelium blir predikat med profetiskt stöd. Vi måste känna vår tid. Det finns människor som lever i det förflutna, och det finns människor som lever i framtiden "Det skall komma en väckelse". Men mitt i allt detta finns det en skara som lever i nuet.

Kvällsmötet blev en oförglömlig samling, då Guds Ande var mäktigt utgjuten. Ingen blev oberörd av den himmelska atmosfär som rådde. Syster Frida Mikkelsen från Oslo sjöng och vittnade på sitt originella sätt vad Jesus gjort i hennes liv.

Donald Bergagård tog farväl av vännerna. Han uttryckte sin glädje att han får fara till Brasilien och förkunna evangelium för människor som aldrig hört evangelium om Jesus Kristus.

Pastor Arne Imsen sade bland annat att Gud önskar inga observatörer utan bärare av väck-

elsen. Det är ingen stor skara som bär väckelsen i förbönens tjänst. Vilka kriser, och problem vi än kastas in i kan vi vara förvissade om att Gud ska föra oss vidare till seger. Många har gett upp för kampen och svårigheterna men de har mött det som är värre. Det måste finnas de som bär väckelsen, föder fram detta verk. Herre, det får kosta vad det vill! Gud är trofast. Det som krävs i denna tiden är män och kvinnor som vågar gå ut på Guds ord, och vågar ta kon-

sekvenserna. Det går inte att vara anonym. Eftermötet blev en gripande stund då Herren talade till unga och äldre. En lång kö förkrossade människor begärde förbön och önskade viga sina liv i Herrens tjänst. Gud förnyade sina barn på ett underbart sätt. I sanning Gud är god.

Gud välsigne Maranatavännerna i Örebro med dess ledare broder Alf Pettersson för vad vi fick uppleva under allhelgonahelgen.

Irène Gustafson

NYTT FRÅN FÖRLAGET

Afficher i tre färgnyanser storlek 50×70 cm. med text MARANATA. "Du vår Herre kom". "Jesus Kristus är den samme. Välkommen"..

Dessa kan nu rekvireras från förlaget

Buntar om 250 st. pris 45:— + porto. Vid större partier särskild offert.

Förlaget Midnattsropet
Fack 583 — Tel. 204 84
Jönköping 2

Grammofonskivor

CCEP 3

Arne Imsen: JAG ÖNSKAR ATT SE JESUS FÖRST AV ALLT.

O. Bergagård: JESUS FÖRLÖSTE MIN SJÄL. CCEP 4

Strängmusiken i Örebro: VI ÄRO KÄMPAR I GUDS HÄR.

D. Bergagård: NÄR DE FRÄLSTA TAGA IN. **Skriv till**

FÖRLAGET MIDNATTSROPET
Fack 583 Jönköping

AVSKEDSMÖTEN I JÖNKÖPING

Onsdagen den 6 november reste broder Donald Bergagård tillsammans med Roland Lundgren från Falköping ut på en resa som kommer att sträcka sig över stora delar av Nord- och Sydamerika. Våra bröder ämnar först resa runt i Nordamerika för att medverka i en del möten för att efter några månader nå Brasilien som är målet för deras resa. Där kommer de att vistas någon tid och tillsammans med Missionär Ernst Högländer, som nyligen lämnat Sverige, hjälpa till att evangelisera detta land.

Brasilien är ett oerhört stort och öppet missionsfält, med rika möjligheter till att förkunna evangelium. Stora städer och byar med tusentals av människor, som ännu ej hört något om Jesus som världens Frälsare, väntar våra bröder, när dom så småningom kommer att gå in i arbetet där nere. Vi vet att Gud kommer att bruka dem i Brasilien, för att det är ju Han som kallat dem.

Söndagen den 3 nov. var vi samlade i Jönköping till stora missions- och avskedsmöten för våra bröder. Två möten hölls på söndagen i Flickskolans Aula där folk samlats i stora skaror. Fullsatt kan man med ett ord säga om dessa möten. Det var en upplevelse för oss alla, en härlig upplevelse att känna Guds Andes mäktiga närvaro. Eftermiddagsmötet skall sent glömmas, då broder Donald predikade och påminde oss alla om det första Maranatomötet i Jönköping för tre år sedan. Den skara som var samlad då, och jämförelsen med den skara som idag var samlad, var ett stort bevis på vad Gud gjort under dessa tre år. Alla

de som blivit frälsta, upplevt förnyelse, de som blivit andedöpta, helade och på många andra sätt fått uppleva Guds ord i

Donald Bergagård och
Roland Lundgren

funktion säger oss: Detta är väckelse! Skaran idag var mångdubblad i jämförelse med för tre år sedan.

Mångas ögon den eftermiddagen fylldes av tårar, inga sorgtårar men glädjetårar över vad Gud gör, och skall göra. Vi tror på en tid här i Jönköping och över hela vårt land som man aldrig förr skådat. En sista väckelse över vårt land innan Jesus kommer igen.

Det var med stor glädje och förkrosselse som vi avskilde våra bröder i kvällsmötet till att verka Guds verk i det land som Herren kallat dem att gå till. En spännande, kampfylld och lärorik resa ligger framför dem.

En resa som kommer att innebära stora välsignelser för dem själva och de människor som nås av deras budskap. En resa där målet är att sprida väckelsens eld ut till många av Brasiliens innevånare. Elden brinner inte

bara i Sverige, utan utöver hela vår jord håller Gud på med den sista tidens stora återupprättväckelse. Guds församling är på väg att upprättas innan Jesus kommer igen. Jesu missionsbefallning når oss idag: "Gån ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat". En döende värld väntar på evangelium. Människor väntar på dig och mig, inte på andra utan på just dig och mig. Personligt når oss kallelsen. Ensam måste vi fatta vårt beslut, oberoende av andra människors råd och hjälp. Men Jesus har lovat att vara med oss alla dagar intill tidens ände. Vi lever inte för att vara oss själva och människor till behag. Vi lever för att bringa evangelium ut till alla människor.

Maranatahälsningar från

Runo Erixon
i Jönköping

Men när den helige
Ande kommer över
eder, skolen i undfa
kraft och bliva mina
vittnen både i Jeru-
salem och i hela
Judeen och Samarien
och sedan intill
jordens ända.

Apg. 1:8

DOP i Folkets hus A-sal Göteborg

Söndagen den 25 augusti var en stor dag för Maranata-församlingen i Göteborg.

Då hölls nämligen för första gången dopförrättning i Folkets Hus A-sal på Järntorget, alltså i samma lokal som församlingen brukar att hålla sina möten.

Tidigare har det ju inte varit tillåtet att döpa i denna lokal, utan vid dopförrättningarna har vi använt oss utav de kommunala badhusen i staden. Men från och med den 25 augusti får vi alltså döpa i Folkets Hus lokalen. Återigen har Gud visat att han hör och svarar på på bön, visat att det är han som står bakom väckelsen som nu bryter fram.

Inga hinder är för stora för att inte Gud skulle kunna undanröja dem. Maranata-församlingen i Göteborg har alltså all anledning till tacksägelse och lovprisning!

Nu tror vi också på att flitigt få begagna oss utav denna nya möjlighet, början var ju god med det välbehagliga talet sju. Sju dopkandidater av vilka en var en liten pojke, fyra helt unga flickor, samt två kvinnor som broder Enoch Karlsson fick döpa till Kristus. Från början var det sex dopkandidater, den sjunde råkade E. Karlsson möta utanför lokalen och hon frågade då om det var möjligt för henne att bli döpt samtidigt med de andra.

Och eftersom hon trodde så fanns det ju inget som hindrade att hon döptes. Osökt gick tanken till bibelns berättelse om den etiopiske hovmannens dop.

Dopförrättningen hölls i samband med väckelsemöte kl. 3 em.

Lokalen var drygt fullsatt. Plastbassängen vilken användes som dopgrav var placerad uppe på plattformen. En bukett djupröda rosor vittnade om högtid, och högstidsstämning var det.

Det var en HÄRLIG dopförrättning, ett HÄRLIGT möte, ja jag måste skriva detta ord med stora bokstäver för att alla skall förstå vad jag menar. Visserligen kan man inte läsa sig till denna härlighet om bokstäverna är aldrig så stora, ty det måste upplevas, men jag vet att alla Maranata-vänner förstår vad jag menar.

Broder Leif Karlsson från Norge predikade under Andens ledning ett angeläget budskap från Herren och han kom därvid att tala om att vi människor vi åstundar gärna att se tecken och under, men det största av alla under det är när syndare blir frälsta.

Ja, denna nåd som Gud bevisar oss människor den övergår vårt förstånd, men det räcker för oss att vi förstår att för Gud är allting möjligt. Tack och lov! Broder Kristiansen från Norge vittnade och sjöng, därefter fick han fullt upp att göra med att försöka att hålla ihop en mindre läcka som hade uppstått på plastbassängen.

Det var underbart att se bröderna och systrarna, några av dem torkade upp vatten samtidigt som de prisade Gud, andra åter sjöng, spelade och klappade i händerna till Guds ära, en predikade, en annan döpte.

Ja det betyder föga vad vi blir satta till att göra, huvudsaken är att vi äro i Herrens tjänst.

Slutsumman blir att det var en segerrik avslutning på höstkonferensen i Göteborg.

Och tacken och äran för detta tillhör Fadern och Sonen!

May-Liss Salenfalk

Stora högtidsmöten

i

Trollhättan

Juldagen,

Annandagen

Se vidare annons

Sänd oss namn och adress på dina vänner så sänder vi två nr av Midnattsropet
GRATIS

Fridshälsningar

Förlaget Midnattsropet

Fack 583 — Jönköping 2

SUNDA ENTUSIASTER

Ovanstående rubrik har jag lånat av min käre broder Natan Odenviks artikel i E. H. där han söker analysera sönder Maranata och ställer frågan "har Maranatarörelsen någon uppgift att fylla?" Jesus sade en gång om Israel, "med hörande öron skolen I höra dock intet förstå med seende ögon skolen I se dock intet förnimma" männe dessa ord åter skall kunna tillämpas i våra dagar. Gud sänder i dag ut en stor skara unga bröder och systrar att vittna om Hans dråpliga gärningar, de gå åstad utan tanke på lön utan garanterade inkomster men med en enda tanke VI MÅSTE VINNA SJÄLAR FÖR JESUS.

De får många gånger fara illa äro ständigt utsatta för förtal och smädelser deras namn kastades bort som något orent. Men Halleluja Pris ske Gud resultatet låter inte vänta på sig. På den ena platsen efter den andra bryter väckelsen fram, syndare kommer i syndanöd, avfällningar blir upprättade, Gud förnyar ock döper i Helig Ande, sjuka blir helade, ock Andens frukter blir synliga i församlingen.

Men trots att allt detta inte sker på en undangömd plats utan mitt ibland oss i vårt gamla Sverige säger man "Det tar snart slut", ock man har i viss mån rätt det kommer att ta ett hastigt slut när Jesus kommer på skyn, men till dess kommer Maranataropet att växa i styrka trots allt motstånd, trots alla stormar och förföljelser. "Ett sådant verk kan ej bestå de ha ju

Karl-Gustav Johansson

inga ledare" säger vår broder, man glömmer den store Ledaren som sände ut sina lärjungar två och två **och gav dem makt och kraft.**

Halleluja Jesus vare pris när Han for upp till himmelen sade Han inte i sin missionsbefallning "gå ut och skaffen Eder ledare pastorer och predikanter". Nej Han sade till LÄRJUNGARNA "Gå ut i hela världen ...", och SE JAG ÄR MED EDER.

När Jesus är med vem kan då stå emot, ja, Jesus är underbar, det som ingenting är det använder Han så att ingen skall kunna ta åt sig äran, ty den är Hans och tillhör Honom både här och i evigheten.

Man har ju inget nytt att komma med är en mycket sliten frasa, man hör det särskilt från s. k. pingsthåll, detta är också sant och det prisa vi Jesus storkraften för, det är inget nytt utan

de gamla radikala härliga sanningarna vi får bjuda människorna inte med en välsvavlad polerad vanepredikan ej heller med vältrimmade skolade sångare utan från hjärtat djup och med full segervisshet förankrad på klippan, Amen Maranata.

Det är underbart att åter få höra de gamla tongångarna, höra lovsången brusa fram till levande Gud, och ändå härligare är att här får man fritt stämma in i lovsången, ingen säger "du får vara lite tystare", visst får vi höra fariseernas kommando "Förbjud dem att ropa", men Herren Sebaot älskar lovsång. Jesus sade "Om dessa tiga skola stenarna ropa".

Och själv höjde Han under sitt kötts dagar höga rop till Honom som kunde frälsa. Hebr. 5:7. Vi behöver inte en ny väckelse Gud kan förnya det gamla säger en s. k. ledare inom Fildelfia, och visst kan Han det om Han får, ja måtte Gud på nytt få foga samman de torra benen och blåsa Ande i dem, men det behövs profeter som törs tråda fram och säga: Så säger Herren:

Ja tack och lovad vare Herren när dessa röster höres då flödar det ett nytt vin fram och det nya vinet slår Han inte i de gamla läglarna nej säger Jesus nytt vin i nya läglar. Halleluja. Kära gamla läsare när Gud sänder en väckelse låt oss inte se med kritiska ögon utan låt oss möta den med Jesu kärlek kom ihåg det är vi som gör den till ett nytt parti då vi inte acceptera det sätt Gud sänder den på.

forts. sid. 11

GÅN fördenskull UT...!

Jesu s. k. missionsbefallning till lärjungarna gällde hela världen. Det stora avfallet kom redan i början av 200 talet. Sedan utbrede sig en falsk lära under kristen täckmantel, som sedemera har fått starka rötter i många länder. Men i mitten av förra århundrade började Herren på nytt att upprätta sin församling och evangeliet blev predikat klart och rent. Väckelsepredikanter har uppstått och rest till olika länder och Herren har stadfäst ordet med tecken och under!

Trots denna enorma missionsaktivitet under åren, befinner sig många länder i mörker och hedendom. Stora städer, byar och samhällen står där oevangeliserade. Nu får också vi kallelsen att delta i detta missionsarbete. Vårt fält är hela världen. Jag har ofta sagt till församlingen i Jönköping och det vill jag säga till alla läsare här nu. Vi är engagerade i ett världsvitt missionsarbete. Vi har möjligheter att arbeta, bedja och offra för denna sak. Maranataförsamlingen här i Jönköping har nu gått in för att bedriva mission. Missionär Ernst Högländer m. fam. är församlingens första missionärer och skall nu arbeta i Brasilien.

Själv har jag känt kallelsen att resa mycket ute på missionsfälten och hjälpa till i arbetet. Det blir i huvudsak oevangeliserade platser. På min resa till Nord- och Sydamerika skall jag bl. a. besöka Jamaica och Porto Rico, samt Brasilien. I Brasilien skall jag möta Högländer och vi skall där arbeta tillsammans på detta sätt en tid framöver.

Maranataförsamlingen i Örebro står som utsändare för missio-

närerna Margareta och Gunnar Eklund, vilka är verksamma i Kenya i Afrika. De har fått predika för stora skaror och antalet döpta är hundratals. Herren är med och stadfäster sitt ord. Stora ting sker. Behoven är stora i Afrika och broder Ekelund frågade i ett tidigare nummer av Midnattsropet efter arbetare till den stora skörden. Maranataförsamlingarna i Stockholm, Falköping m. fl. hjälper församlingen i Örebro med underhållet.

Du som känner Dig manad och vill vara med att stödja missionsarbetet är välkommen med din gåva till resp. församlingar.

Adresser till församlingarna är:
Maranataförsamlingen
Fack 583, Jönköping 2.

— — —
Maranataförsamlingen
c/o A. Persson,
Skolvägen 4, Kumla.

Glöm inte att bedja för missionen och missionärerna. Bed att skördens Herre sänder ut arbetare till sin skörd. Fälten är mogna nu.

Donald Bergagård

STÖD MISSIONEN

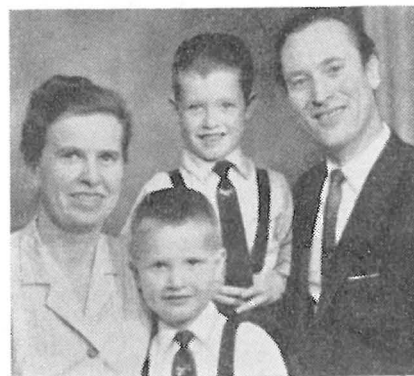
POSTGIRO

57 16 20

036/204 84

telefonnummret till
Förlaget Midnattsropet

Fack 583
Jönköping 2

Missionärerna Doris och Ernst Högländer med sina två pojkar Bo och Lars sade farväl, inför sin utresa till Brasilien, i Jönköping söndagen den 20 oktober. Maranataförsamlingen i Jönköping står som utsändare av missionärerna Högländer, och får hjälp i underhållet av Maranataförsamlingarna, Stockholm, Norrköping, Nässjö och Bockara.

Missions- och avskedsmötet hölls i den stora salen Rigolletto, Folkets hus. Omkring 700 personer hade kommit för att höra vännerna Högländer, som är de första missionärerna församlingen sänder ut på missionsfältet. Det var en gripande stund då vi förnam Guds välbehag på ett särskilt sätt.

Missionärerna vittnade gripande om Guds ledning med deras liv. De har varit ute i Brasilien en period tidigare, så de är väl förtrogna med förhållandena där.

I mötet talade flera vänner och lämnade minnesord och önskade missionärerna Guds välsignelse. Missionsoffret som upptogs i mötet, uppgick till över 2.000 kronor.

Broder Högländer har besökt flera församlingar i landet inför sin utresa. Vi har lärt känna vännerna som brinnande och och nitiska vittnen och önskar dem Guds rika välsignelse i arbetet. Låt oss komma ihåg dem i bön.

Donald Bergagård

FRIA FÖRSAMLINGAR

Av ARNE IMSEN

För någon tid sedan fick jag i mina händer ett församlingsblad, där ingressen till en artikel betitlad 'Guds församling' förekommer uttrycket "Guds församling — den fria bibliska församlingen — sådant den framstår i Ordets ljus". Meningen hävdar klart två mycket betydelsefulla sanningar om Guds församling. För det första sägs, att församlingen är fri när den är biblisk och biblisk när den är fri, och för det andra görs gällande, att Ordet allena utgör mönsterbild för denna allt igenom gudomliga institution. Detta är enkla men utomordentligt värdefulla grundfakta om Guds församling.

Men kategoriska påståenden och radikala deklarationer får uteslutande teoretiskt värde om de icke funnit en motsvarande praktisk tillämpning. Sedan är det fullständigt likgiltigt vem det är, som givit de kloka tankarna språklig form.

I ovan nämnda artikel finns bl. a. följande att läsa: "Genom de olika väckelser, som gått fram över vår jord, har Gud fört fram olika sanningar, vilka varit fördolda kanske i århundraden, även om de sporadiskt glimmat till här och var. Så även med pingstväckelsen. De sanningar, som den särskilt fått föra fram har varit dem om dop i den Helige Ande och om den fria bibliska församlingen — den lokala församlingen. Ja, denna senare var faktiskt från början en av hörnstenarna i pingstförkunnelsen. Att denna sanning kommit till sin rätt i pingstväckelsen särskilt i vårt land, är säkerli-

gen en av de främsta orsakerna till denna väckelses oerhörda framgång och utbredning. Lika så till att den istort sett bevarats från splittring och villfarelse". Så långt citatet.

Ingen må tro, att jag är ute i spekulativt ärende, om jag säger, att den anförda raderna givit upphov till många funderingar. Här följer några! Kan vi vänta, att den utveckling, som är antydd i det allmänna påståendet om de "olika" väckelserna kommer att fortsätta? kan det tänkas, att det fortfarande finns sanningar, som Gud genom nya väckelser önskar föra fram till sin församling? Eller har vi nått fram till den apostoliska mönsterbilden i och med pingstväckelsens framträdande? Måste vi sålunda betrakta denna stegrande utveckling som avslutad och avskriva varje tanke på och bön om en ny väckelse såsom meningslösa och orimliga?

Låt mig i detta sammanhang öppet förklara att jag ej här menar allenast lokala förnyelserörelser på vissa platser och inom enstaka kyrkor. Hur ställer sig den samlade svenska kristenheten i allmänhet och de s. k. fria rörelser i synnerhet till väckelsefrågan idag? Alla tycks vara rörande eniga om de skriande behoven av en gudomlig uppenbarelse, men då man börjar skärskåda motiv som inspirerar till denna förbuden, finner man så alltför ofta det inrotade samfundstänkandets själviska bevekelsegrunder.

Även om det icke sägs, så sätter man i praktiken gränsen vid den egna kyrkporten, varför

I detta och ett följande nummer publiceras två artiklar, som jag skrev för några år sedan. För någon tid sedan läste jag dessa uppsatser för några av de predikande bröderna och på deras uttalade önskemål låter jag Midnattsropets läsekrets ta del av dess innehåll. De frågor som tas upp här är förvisso mer aktuella än under något tidigare skede av vårt arbete.

frågan om väckelse får inskränkt betydelse för olika kristna be-kännare. Varje samfund och rörelse har ju så småningom utvecklat sina särdrag och måste för att kunna fortleva värda sina traditioner. Icke mindre väsentligt har frågan om de egna finanserna blivit. Det är nämligen högst betydelsefullt för samfundsäran och partipropagandan kunna bevisa, att man överlägset försvarar ställningen som stor, större eller störst.

Styrkan mäts nu mera i huvudsak med penningars värde och numeräs storlek. Alla vill ha väckelse men förbehåller sig samtidigt rätten undanhålla dessa ting eldens prövning. Varje kyrka tar mycket gärna mot väckelsen bara den respekterar de villkor och önskemål självbevarelse-driften dikterar. Tar man sig

tid att studera väckelsernas historia, så får man i sanning mycket överraskande informationer om de oerhörda religiösa strider och problem, som föregått och i mycket stor utsträckning följt varje ny väckelse. Då "det nya" uppenbarar sig, så har den närmast föregående väckelsens folk och ledare varit dess svåraste motståndare och förföljare. Det är väl i detta tragiska förhållande vi har den djupaste orsaken till den religiösa språkförbistring-
en.

Skall historien upprepas? Det kan förefalla utmanande ställa en sådan fråga. Men den vakne iakttagaren ger mig säkert rätt, då jag säger, att tydliga tendenser i de s. k. fria församlingarna ger anledning till farhågor. De andliga ledarnas ställningstaganden — för eller emot — kommer alltså att få ge historien svar på denna fråga.

Då man möter begrepp sådana som "den fria bibliska församlingen" — den lokala församlingen — bör man ha rätt förvänta, att den, som använder sådana begrepp, verkligen företräder en biblisk syn på den lokala församlingen. Dock är det inte alltid så. För många tycks friheten uteslutande gälla den organisatoriska formen för den lokala gruppens verksamhet. Den grupp som är organisatoriskt oberoende — alltså utan central överstyrelse — betraktas som fri.

Med denna mall kan sålunda mycket enkelt fastslås, att den församling, som är lokalt organiserad rätteligen kan kallas fri, medan den centralt organiserade icke kan det. Talar icke verkligheten för det orimliga i en sådan schematisk uppdelning? Onekligen är det betydelsefullt och så långt jag kan se, fullt skrift-
enligt, att den lokala församlingen måste vara oberoende av mänskliga dekret och ovidkom-

mande inblandningar. Men det är icke lika betydelsefullt, att lokala instanser såsom styrelser, äldstebröder och predikanter icke får förvandla "den fria bibliska församlingen" — den lokala församlingen — till vad jag skulle vilja kalla en byråkratiserad församlingsförening.

Församlingen degraderades helt simpelt till ett mellanting av församling och förening. Ibland är det ena inslaget starkast ibland det andra. Allt ledes och kontrolleras av specialutbildade experter såsom konsulenter, instruktörer, sekreterare av olika slag och direktörer. Naturlig begåvning och utbildning blir avgörande faktorer för den enskildes insats och uppgift. Sällan eller aldrig efterlyses personer med verklig andlig utrustning. I varje fall tycks icke längre sådana kvalifikationer vara tillräckliga i det nu komplicerade verksamhetsmaskineriet. Under stundom möter man skakande bevis på att det som en gång var en fri församling förlorat sin ursprungliga karaktär och tagit den ekonomiska föreningens alla funktioner i sin tjänst.

Med några smarta affärsmän och talangfulla organisatörer i ledningen är denna utveckling ganska snart påbörjad och fullbordad. Sedan må man benhårt hålla fast vid den lokala församlingens suveränitet så mycket man vill. Församlingen — om man nu får kalla den så — är i varje fall vare sig fri eller biblisk.

Till dessa reflexioner kan läggas ytterligare synpunkter. Kan man över huvudtaget organisera den lokala församlingen och bibehålla friheten? Jag menar då givetvis den frihet, som är ett verk av Anden och ett uttryck för Hans för blivande närvaro. Upphör strängt taget icke församlingen att vara bibliskt fri då man tar sig för att konsoli-

dera och organisera? Jag fastslår inte något utan låter frågorna falla för läsarens omdöme. Dock vill jag framhålla som min övertygelse, att tyngdpunkten måste ständigt vara de andliga realiteterna. De närvarande bestyren får icke tillåtas hämna och hindra de tillkommande krafternas verksamhet. Tyvärr blir som regel organisatorisk uppbyggda verksamhet ett maktblock mot Andens fria verk.

Nu vet vi ju alla, att Bibeln talar om församlingen i lokal mening, men jag har icke kunnat uppträcka, att denna församling är begränsad till sådana kristna, som med organisations-systemets alla medel ordnat sin verksamhet lokalt efter i princip samma mönster som samfundet centralt. Säkerligen finns det många andra betingelser, som måste vara uppfyllda innan man med rätta kan ge epitetet en fri församling. Vi skall tala om något om det i en följande artikel, men låt mig redan här framhålla, att då Bibeln talar om den lokala församlingen, innefattar den alla de heliga på en viss ort. Så måste det väl vara. Var går annars gränsen mellan Guds församling och världen?

Det finns människor med en katolsk auktoritetstro på sin kyrka. En pastor uttalade exempelvis på fullt allvar med hänvisning till Mat. 18:18 till en gudfruktig medlem, som begärt utträde ur hans kyrka bl. a. följande: "Om vi är en Guds församling, så blir det namnändring både i Betanias matrikel och livets bok samtidigt". Sådana egenmäktiga ord är alldeles verkningslösa, ty de saknar all andlig auktoritet trots hänvisningen till bibelordet. När och var har Jesus givit några av sina tjänare befogenhet att utesluta pånyttfödda och brinnande kristna från himmelen? Aldrig! Vettlösa experiment med

dyrköpta människosjälar. Säkerligen skall den väckelse som nu bryter fram fördjupa vår syn på Guds församling och föra oss närmare ordets mönsterbild, så mänskliga påfund som i sin förmäthenhet gör anspråk på att vara biblisk frihet får rätt benämning och måste retirera för den frigörande sanningen om Guds församling.

Var kan vi söka "den fria bibliska församlingen — den lokala församlingen" i vårt land? Förvisso finns den, men troligen icke som en erkänd organiserad kyrka. Numer är det ju aktuellt att katalogisera församlingar och grupper under huvudrubrikerna erkänd eller blockerad. Men om vi ser bort från dess yttre omständigheter, skall vi ganska snart förstå, att den lokala församlingen i verkligheten upptar i sig både erkända och icke erkända kristna. Ty det är endast och allenast det faktum att de är kristna, som gör dem till en lokal församling i Kristus. Men vem vill ge denna tanke sitt stöd? Icke ens den s. k. fria församlingens förespråkare är beredd att ge sitt oförbehållsamma erkännande till Bibelns lära om den levande Gudens församling.

Under det vackra talet om Kristi kropp brinner partinitets främmande eld. Man säger Guds församling men menar den kyrka, som utfärdat medlemskortet. På så sätt spaltas den lokala församlingen upp i ständigt nya fallor, där den organisatoriska samhörigheten många gånger betyder mer än den andliga gemenskapen. Det bör i detta sammanhang klart påpekas, att "den fria bibliska församlingen — den lokala församlingen" omöjligen kan statistiskt redovisas, ty den omfattar alla de heliga både inom ock utom de olika matriklarna. Följaktligen korsar den andliga gemenskapen respektlöst

alla yttre ridåer och knyter samman alla de heliga till en troende församling i Kristus. Det är denna församling Herren i den yttersta tiden skall lotsa ut ur de religiösa partiernas trældom och framställa henne inför Gud på Sions höjder.

Troligen finns det andra som gärna skulle vilja ta till orda i detta ämne, och vi hälsar er alla välkomna med ert bidrag. Det är alltid berikande när en sak kan behandlas från flera sidor.

Arne Imsen

Om nu Sonen
Gör eder fria,
så bliven I
verkligen fria

Joh. 8:36

Maranata "sprängde" Ljungby

Fredagen den 1 nov. invaderades Ljungby för första gången av Maranatavänner. Det var sångare från Jönköping med bröderna Donald Bergagård o. Runo Erixon i spetsen som kom för att hålla det första Maranatomötet i Ljungby. En lokal som rymde omkring 250 sittplatser var hyrd för detta tillfälle. När vi anlände en halvtimma före mötets början var lokalen till bristningsgränsen fylld av människor. Omkring 500 personer enligt vaktmästaren.

Utanför dörrarna var det flera hundra som väntade på att få komma in. Många fick vända om hem utan att ha fått kommit in på mötet. Utrymmena var till hundra procent och mer till utnyttjade.

Vi upplever i sanning att Gud går fram med väckelse i vårt land. Sensationen och nyfikenheten säger många, men vi vet att detta är Guds Ande som verkar på människan av idag. Mötet var om man får använda uttrycket "ett gammaldags väck-

elsemöte" då Jesus på ett särskilt sätt varmed med sin Ande. Många var de som den första kvällen i Ljungby vaknade upp över allvaret i budskapet MARANATA. Många var också de som efter mötet kom fram och tryckte våra händer och önskade att vi snart skulle komma igen. Vi kommer igen till Ljungby, redan den 29 nov. har vi ett nytt möte i Ljunggården då sångare från Jönköping sjunger och vittnar om en underbar frälsning i Jesus Kristus.

Maranatahälsningar

Runo Erixon

SUNDA ENTUSIASTER

(forts. fr. sid. 6)

Visst kan det följa med en del saker som du och jag tycker är osunt och onyktert men Fadern vet ju vad som är bäst för barnen. När mina barn voro små så gjorde de en hel del saker i sina lekar som när de blev större jag skulle slå dem på fingrar för, men då de var små måste jag skratta åt dem på deras upptäcksfärder. På samma sätt blickar Gud ner på oss människobarn.

Kära gamla läsare låt oss inte döma så blir vi hellre inte själva dömda, utan när Gud sänder väckelse så skall vi vara med,

och ge oss hän åt väckelse och får du inte detta i det läger där du är så gå utanför lägret där möter du Herren säger Hans ord, där utanför lägret får du säkert bära smälek men du får också det största välsignelserna. Abba Fader tack och lov.

Men det fodras ett beslut av dig själv att bryta med formalismen och förutfattade meningar, jag kan försäkra dig du hinna knappast resa på dig förrän fariseerna är över dig och ropar: Du skall inte överge församlingssamfundet. Ja man ropar så och vet inte var församlingssamfundet är, de flesta förväxlar den med matrikeln.

Jag kan försäkra dig Gud kommer inte att vilja se i dessa många matrikelhögar som är lika gravar om vilka man kan säga de luktar redan, nej Han kommer att stå utanför och ropa: Lasarus kom ut Halleluja.

Han håller sig med en egen matrikel som heter Livets bok, och så länge du vill stå för Herren så är du en lem i Kristi kropp som är den enda verkliga församlingen, så skulle fariseerna hota när du vill lämna fångenskapen: "Vi stryker dig ur församlingen" så vet det är bara en matrikel ditt jordiska namn blir struket, i Livets bok står nya namnet Amen, och dit når inga smutsiga människohänder.

Där sköter Han som ser till hjärtats uppsåt och tankar om skrivningen. Man talar om de missnöjda och de missnöjdas fronter men det vill jag säga dig till sist inte är det de som gått ut i frihet som är missnöjda, nej de jublar och äro glada de har gått ut i den dubbla strömmen som är så stark så de inte ens behöver simma den bär dem fram.

Ja vilan i Gud är underbar den Sonen gör fri är verkligheten fri Prisat vare Gud och Lammet.

Lyssna till Evangelium i Ert hem, genom bandinspelade Predikningar, — tal, sång och musik.

— — —

Följande inspelningar kan beställas och erhållas inom c:a en vecka:

- S-3 FALKÖPING (E. G. Ericksson)
- S-4 FALKÖPING (Roland Eriksson)
- S-5 Sång & musik av Anne Lofthus (NORGE)
- S-6 FALKÖPING (Jakob Dybvik)
- S-13 JÖNKÖPING (Donald Bergagård)
- S-14 ÖREBRO (Arne Imsen/bibelstudium)
- S-16 "Mirakelmöte" i USA (A. A. Allen)
- S-17 Sång & musik av Aage Samuelsen
- S-21 GÖTEBORG (D. Bergagård & E. Carlsson)

Samtliga band är inspelade på 2-spårs bandspelare och med normalhastighet = 3 3/4.

Speltid = S-band c:a 50 min. — A-band c:a 50 + 50 min. d. v. s. dubbelt mot S-band.

PRISER: S-band 25:— pr. st. oms. porto och emballage inberäknat.
A-band 35:— pr. st. oms. porto och emballage inberäknat.

Såsom prov får följande bandinspelningar lånas (högst 14 dag.) mot portokostnad:

- S-3 FALKÖPING (E. G. Ericksson)
- S-4 FALKÖPING (Roland Eriksson)
- S-13 JÖNKÖPING (Donald Bergagård)
- S-14 ÖREBRO (Arne Imsen/bibelstudium)

Skriv eller ring direkt till:

Evangelist

CURT OLSSON

Banérgatan 5 — FALKÖPING
Tel. 0515/144 30 — Postgiro 59 88 44

Mitt vittnesbörd:

Inga Hall

I Lukas 4:13 står det så här. Herrens Ande är över mig ty han har smört mig. Det är en underbar nåd att få uppleva detta att den Helige Ande är över oss och ännu större att den får hava sin boning i oss.

Det är fjorton år sedan jag fick uppleva detta i mitt liv. Jag var då nyfrälst och hade fått tillfälle att vara med i Nyhemsveckan. Vi var där några ungdomar som stannade kvar i bönetältet och vi bad tills flera av oss fick uppleva andens dop. Det var en underbar natt. Halleluja! Det finns samma möjligheter i dag.

Sedan dess har jag fått uppleva förnyelse många gånger och särskilt den sista tiden. I de yttersta dagarna kall jag utgjuta min Ande över allt kött, säger Gud. Det finns möjligheter för alla att uppleva och praktisera vad som står i Guds ord. Det är några ord som ofta kommer i mina tankar. De lyder så här Läs som det står. Tro som det står så får du som det står. Jesus har gjort allt klart, det är bara för os att tacka och ta emot vad han vill giva oss var och en. Då får också du uppleva utav de skatter som han har att giva åt alla som älskar honom.

Hälsningar från Newark England

Ord kan absolut inte uttrycka vår glädje i att finna ett folk, som är så fyllt av den Helige Ande — och vårt besök i Sverige har blivit en sammansmältning till en underbar enhet, på ett sätt som endast Gud kan åstadkomma.

Vi är så glada för att vi inte behöver instruera Gud hur Han skall verka med sin Helige Ande — vi kan bara vila i Honom, "för mitt ok är milt och min börda är lätt".

Endast Han kan skaka denna världen genom att ORDET stadfästes i den Helige Andes kraft. Vet du om att detta pågår idag? Vi lever i de sista dagarna innan Jesu tillkommelse och vi kan i sanning sjunga och jubla tillsammans med er, eftersom det inte är något oklart mellan Herren och oss "MARANATA".

Vi har den dyrbaraste gåva som någon människa kan äga.

Gud gav det bästa han gav sin egen enfödde Son, för att vi genom Honom skulle få uppleva denna underbara frälsning och också fått ett stort ansvar, (vi påtyt födelse. Samtidigt har vi som villigt offerar ALLT) så att vi genom det vi har fått kan sätta den plågade i full frihet.

Vi kan absolut inte kompromissa bort våra fiender och förföljare. Inte heller vill vi hata dem. Men, pris ske Gud! Vi kan bedja för dem som förfölja oss och välsigna dem från djupet av våra hjärtan. Ja, vi vill att dessa som kastar bort vårt namn som något orent, — vi vill att dessa också skall pröva och smaka, så dom kan finna att vi har en GOD GUD.

Den Helige Ande kan endast intaga tomma kärll och verka genom tomma kärll.

Vi måste ha hjärtan fyllda med Jesu medlidande för att kunna

leda våra "fiender" till Jesus. D. v. s. dessa som äro hårdhjärtade och har en kritisk inställning till Guds församling.

Det är för oss möjligt att på något sätt till fullo uttrycka den kärlek och glädje vi känner till Er. Men vi förstår att det är genom den Helige Ande som Guds Folk drages tillsammans. Och våra hjärtans åstundan är att se hela världen fyllas med härligheten från Gud. Vi är också övertygade om att Gud håller på att förnya sitt folk i dessa dagar.

När vi nu lämnar Sverige efter dessa fjorton dagars besök, ville vi också nämna att vi älskar er alla.

Ett sådant kärleksfullt mottagande som vi fick uppleva, kan endast komma från människor som "lever i Jesus".

Vi tror också att vi snart skall få tillfälle att komma tillbaka

till Sverige igen för att få del av denna underbara andliga gemenskapen. Jesus är en underbar verklighet! Eller hur?

Och vi är så tacksamma till Gud för att i Sverige finns det idag ett folk som "lyfter Jesus högt".

Det var en sak som Jesus nämnde vid ett tillfälle: (Mark 18:3) "Sannerligen säger jag eder: Om I icke omvänder eder och bliver såsom barn skolen I icke komma in i himmelriket".

Kära Maranata-vänner: förbliv i den lovprisande ställningen!

Fridshälsningar

*Erik och Sally Bills
Newark, ENGLAND*

Jesus sade:

**KOMMEN TILL MIG
I alla, som arbeten
och ären betungade,
så skall jag giva
eder ro.**

**Tagen på eder mitt
ok och lären av mig,
ty jag är saktmodig
och ödmjuk i hjärtat:
så skolen I finna ro
för edra själar.**

**Ty mitt ok är mitt,
och min börda är
lätt.**

Matt. 11:28—30

Lärdomar genom strutsen

Av Lars Wedin

"Strutshonans vingar flaxa med fröjd, men vad modersömhet visa väl hennes pennnor, hennes fjädrar? Åt jorden överlåter hon ju sina ägg och ruvar dem ovanpå sanden. Hon bryr sig ej om att en fot kan krossa dem, att ett vilddjur kan trampa dem sönder. Hård är hon mot sin avkomma, såsom vore den ej hennes. Att hennes avel kan gå under bekymrar henne ej. Ty Gud har gjort henne glömsk för vishet, han har ej tilldelat henne förstånd. Men när det gäller, piskar hon sig själv upp till språng. Då ler hon åt både häst och man". Job. 39:16—21.

Ett utmärkande drag hos strutsen är bekymmerlöshet. Och det är detta som Gud vill lära oss av detta sammanhang. Jag vet inget bibelsammanhang, med undantag av Matt. 6, som är så starkt, med tanke på bekymmerlöshet. Låt oss stanna inför fyra saker angående denna fågel. Men först några fakta om strutsen och dess liv. Jag hämtar det från boken "Bibelns djurvärld".

Honan gräver sitt rede i sanden, och där lägger hon upp till 25 ägg. Strutsägget är det största av alla fågelägg. Dess längd varierar från 14—15 cm. Det är mycket hårt. Ägget väger lika mycket som 24 hönsägg eller 1.600 gr. Gulan är mycket välsmakande. Redet har en diameter av 90 cm. Strutsen kan dock inte kläcka alla de 25 äggen, utan ligger blott på 15—16. De övriga bli därför utsparkade och ligga i sanden i en ring omkring redet. De blir de nykläckta ungararnas första föda, eller också förtäras de av schakaler, hyenor eller vildkattor. Hanen och honan ruva skiftvis. Eftersom

Gun och Lars Wedin

hanen har en mörkare färg än honan ruvar han i regel om natten, medan honan, vars färger sammanfalla med ökensanden, ligger på äggen om dagen. Det är förvisso också så, som redan författaren till Jobs bok iakttagit, att strutsen vid middags-tiden överlåter ruvingen åt solvärmen. Äggen täckas med sand, och fåglarna lämna redet.

1. "Åt jorden överlåter hon ju sina ägg och ruvar dem ovanpå sanden". Honan överlåter äggen åt jorden och bekymrar sig sedan inte hur det går med dem. Hon går inte och bekymrar sig för om det kan bli för låg eller för hög temperatur för äggen. Efter det hon har överlåtit äggen åt jorden är hon fullständigt fri från ångslan och oro. Hon har gjort vad Skaparen för tillfället bjudit henne att göra. Och sedan litar hon på Honom obetingat, till hundra procent.

Min vän, gör som strutsen. Överlåt allt du äger och har åt Skaparen. Han har omsorg om dig. Gör det definitivt i en tros-

akt. När strutsen reser sig från sin ruvande ställning och lämnar äggen, ja, då lämnar hon också alla bekymmer för äggen. Överlåt allt i Guds hand, du själv inberäknad. Och lämna det sedan där. Och vägra sedan bekymren tillträde. Skriv på ditt hjärtas och tankes tavla: "Tillträde förbjudet". Vi kan inte hindra bekymren att komma, men vi kan hindra dem att komma in i vår tankevärld. Det är ju samma sak med frestelser.

"Lägg den där, lägg den där. Tag din börda med till Gud och lägg den där...", sjunger vi i en kör. Min hustru och jag har med tanke på denna kör diktat ytterligare en vers, vad första hälften lyder: "Den ligger där, den ligger där. Jag tog min börda med till Gud, den ligger där..." Genom tron kan vi bli bekymmerslösa nu. Och sedan vilar allt i Guds hand. Och se sedan allt i Hans hand. Strutsen gör en verklig överlåtelse. Och så gör vi.

2. "HON BRYR SIG EJ OM att en fot kan krossa dem, att ett vilddjur kan trampa sönder dem". Det finns en viss risk att hyenor, schakaler m. fl. djur skall trampa sönder strutsens ägg eller äta upp dem. Och ändå bekymrar det ej fågeln. Fri, fri, fri, verkligt fri, sjunger vi i en sång. Detta kan sägas om strutsen, med tanke på oro och ångslan. "Hon bryr sej ej om..." Gör som strutsen, bry dig ej om det du har överlåt. Varför ska du bry din hjärna med det som ligger i Guds hand. Kan du inte lita på den handen? Besluta dig för att stå fast i förtröstan, i överlåtelsen. Se för din inre syn Guds hand och ALLT vad du äger och har i den handen.

3. "Att hennes avel kan gå under det bekymrar henne ej". Hur ska det gå med äggen? Hur

ska det gå med ungarna? Bekymmer för sådana ting kommer aldrig i strutsens hjärna. Hon litar på Skaparen. Kanske du i motsats till strutsen bekymrar dig för din avkomma, dina barn. Du är orolig för dem, både när det gäller det ena och det andra. Men se på strutsen, lär av strutsen. Han praktiserar omedveten tro. Så vill Gud att det ska vara i våra liv. Och så är det i Guds eget väsen. Denna sida hos strutsen, den fullkomliga bekymmerslösheten, är något som finns hos Gud själv, ty Gud har skapat den. Och Gud som har gjort så att strutsen lever bekymmerslöst, lär också oss att leva så.

4. "Gud har gjort henne glömsk". Tänk att Gud är glömsk! Ja, det låter underligt, men det är så på ett visst område. Och hur skulle Gud kunna lägga ned glömska i en skapad varelse, om inte detta funnes i hans väsen? Men det är inte vilken glömska som helst. Det är en gudomlig sådan. Gud glömmar t. ex. förlåtna synder. Och Gud hjälper oss att glömma det vi har lagt i hans hand, våra bekymmer. Men Gud hjälper oss också att komma ihåg, det vi ska komma ihåg. Någon har sagt att glömska är karaktärsfel. Och kanske det är så till en viss del. Men det finns en glömska som visar en fin karaktär och det är att glömma det Gud vill vi ska glömma, t. ex. förlåtna synder, oförrätter m. m.

Strutsen har en oerhört liten hjärna. Jag såg det när jag var i djurparken i Borås. Där fanns flera strutsar. Och de såg verkligen bekymmerslösa ut. Lugna och trygga verkade de vara. En bibelvers kom just nu i mitt minne: "Men fråga du boskapen, den må undervisa dig och fåglarna i himmelen, de må upplysa dig, eller tala till jorden, hon må

undervisa dig, fiskarna i havet må giva dig besked". Job. 12:7, 8. Och jag skulle vilja tillägga: "Strutsen må lära dig".

Strutsens hjärna var jag inne på. Den är oerhört liten. Och när det gäller bekymmer, då vill Gud att vi ska ha "liten hjärna", litet utrymme. "Gören eder intet bekymmer..." står det i Fil. 4. Bekymmer är något som man "gör" sig. Men i strutsens hjärna finns det väl inte rum för något sådant "görande"! Ja, du lyckliga struts! Och du lyckliga guda-barn! Ni har samme Skapare. Jag undrar hur gammal en struts i regel blir? Så bekymmerslös som han lever, måste han väl bli ganska gammal? Han kan ju inte förkorta livet genom några bekymmer.

Se på strutsen du bekymrade och blev fri!

Lars Wedin

GÄVOPRENUMERATION

Vi erbjuder Midnattsropet 4 nummer för endast 3:— här en mission i vårt land och andra länder genom att sprida denna tidning till vänner och bekanta sänd en förteckning av namn och adresser på dessa som du vill glädja med en gåvoprenumeration. Betalning kan sändas med förteckning eller per postanvisning, frimärken och checker mottages. Tackar på förhand för din insats.

Fridshälsning

Förlaget Midnattsropet

Fack 583 — Jönköping 2

SPRID

MIDNATTSROPET

till vänner och bekanta

Med åsnekäken slog jag en skara, ja två!

Och han fick fatt i en åsnekäke, som ännu var frisk; och han räckte ut sin hand och tog den, och med den slog han ihjäl tusen man. Sedan sade Simson: "Med åsnekäken slog jag en skara, ja, två; med åsnekäken slog jag tusen man". Dom. 15:15, 16.

En åsnekäke, vad är det att komma med i striden? Vad hade änkan i Sarefat? Endast en handfull mjöl i krukan och litet olja i kruset. Men det räckte till både för henne och hennes husfolk under hela tiden torkan varade, därför att hon handlade i tro. Vad har du i huset? sa Elisa till en annan änka. Intet annat än en flaska smörjelseolja, men det räckte till både att betala skulden och leva av, när hon handlade i tro. Hur många bröd haven i? frågade Jesus lärjungar i Matteus 15. De svarade sju och därtill några fiskar. Men det räckte till att mätta fyratusen män förutom kvinnor och barn och det blev ändå sju fulla korgar över. Vad hade David mot Goliat. Endast fem släta stenar och en slunga. Men endast en sten räckte till att fälla jätten till marken, därför att David handlade i tro.

Vad hade Simson att komma med mot de tretusen filisteerna, som stormade fram emot honom för att taga hans liv? Endast en åsnekäke. Men det räckte till för att oskadliggöra tusen man, därför att Simson räcker ut handen och tager det som finns för handen. För en trosmänniska räcker det till med det, som finns inom räckhåll. Och det håller. Den kananeiska kvinnan, som till synes blev avisad av Jesus, tog brödsmulan, som föll ifrån bordet.

Det räckte till för henne, för att hennes dotter skulle bli

Helge Berntsson

frisk. "O, kvinna, din tro är stor. Ske dig såsom du vill", Matt. 11:28. Simson var i nödläge. Hans bröder i tron tyckte att han var våldsam i sitt förhållande till de ohörsamma, så de band honom och förde bort honom från klippan. Det har alltid varit så. När Moses och Aron gick Farao in på livet och begärde att Guds folk skulle släppas fria, då svarade Farao med att lägga tyngre arbete på Israels folk.

Och det fick den följden att Moses och Aron blev hatade av sina egna landsmän. När levande kristendom går till angrepp mot synd och värld då kommer också den ljumme kristne i skottgluggen och blir tvungen att välja sida för eller emot. Därför hatar den ljumme kristne väckelse.

Så länge Simson stred mot filisteerna utan att de andra i Juda fick obehag utav det fick han hålla på. Men när de själva blev indragna i kampen valde de att alliera sig med Guds fiender och band Simson och lämnade ut honom. I klippans rämna var Simson stark. Men hans medbröder ville att Simson skulle vara svag, för det var skönast för dem själva. Därför förde de honom bort från klippan. För-

resten har ju Gud sagt, att man skall leva i stillhet.

Vad hade nu Simson att förtrösta på. Bunden och bevakad som han var av sina medbröder, och med filisteerna skriande och framstormande mot sig.

Jag har EN KÄNSLA av, att det här inte går alls, skulle många ha sagt. Känslor är det många som har, men Simsons förtröstan var inte dikterad av känslor. Jag har ALLA EMOT mig kunde han med rätta också ha sagt.

Jag har många års erfarenhet i striden mot filisteerna. Intet av detta förtröstade Simson på. Han reflekterade inte ens om han hade tro eller ej. **Den som har en levande tro undersöker inte hur det är med tron. Tron fungerar som en del av livet i Gud. Simson var i Gud. Och Gud var i Simson.** Förrän de ropa, skall jag svara säger Herren. Simson behövde inte ens ropa på Gud. Han var ju i Gud. "Då kom Herrens Ande över Simson... och banden likasom smälte bort ifrån hans händer". Bortförd från klippans rämna, men Halleluja, himlen över honom rämna. Fienden är emot honom med språng, men Anden gör Simson fri med en gång. Så kunde han strida med jubelsång. Simson får fatt i åsnekäken och i tro griper han tag om åsnekäken och när den förste framstormande filisteer kommer blir han strax fälld. Simsons arm går i ett och i bland faller han fyra, fem i samma slag ända tills tusen är fällda och då flyr de andra 2000.

Du som vill leva helt för Herren Jesus och kämpa trons goda kamp. Är du trängd av världens barn och den religiösa hopen. Vad har du för vapen i kampen? Du som kämpar mot tvivelsjukan och andra sjukdomsmakter, vad

MIDNATTSROPET

har du för vapen i kampen? DU HAR EN ÅSNEKÄKE. Det är inom räckhåll för dig just där du nu befinner dig. Ordet är dig nära i din mun och i ditt hjärta. Ordet om tron som du just nu har läst. Ty om du med din mun bekänner Jesus vara Herre blir du räddad. Så öppna nu din mun och bekänn Jesus vara Herre över det som vill ödelägga dig. Tacka Jesus. Tacka honom högt. Var gärna enveten som en åsna, bara det är envetenhet att tro. lova och tacka Herren. Du har fått en mun, men det är inte meningen att du skall använda den för själviska syften och kämpa mot Gud genom svordomar och övermodigt tal. Du har fått en mun för att du skall använda den såsom ett vapen mot Satan, när han försöker lasta på dig synder, tvivel och sjukdomar. Satan tänker, att du är dum som en åsna så den kan jag säkert nedtynga med tunga bördor. Men halleluja öppna din mun till lovsång och tacka Herren Jesus för att Han är god mot dig och för hans seger på Golgata över Satan-pådrivaren. "Vildåsnan ler åt larret i staden, hon hör ingen pådrivares röst". Bruka din åsnekäke, så kan du fälla 1000 man. Simson sa: "Med åsnekäken slog jag en skara, ja, två. Simson visste, att hans seger inte bara var den som visade sig i antalet nedfällda fiender.

Han visste också, att de ondskans andemakter, som låg bakom anfaller, var besegrade.

Med din lovprisning får du slå två skaror.

"Av barns och spenabarns mun

har du upprättat en makt, för dina ovänners skull, till att nedslå fienden den hämdgirige". Ps. 8:3. När vi prisar Jesus Kristus för hans seger på Golgata och för hans dyra blod, så flyr ondskans andemakter, sjukdomsmakter och tvivelmakter. Det är den första skaran och sedan besegrar vi den andra skaran — människor, som böjer sig vid korset — på samma sätt genom lovprisningen och när vi vittnar och bekänner Jesus vara Herre. Låt upp din mun, så skall Herren fylla i. Den som tror på Herren blir i honom stark. Underbara ting skall följa den som tror.

Skulle vi bli törstiga eller trötta i striden så har Gud öppnat en fördjupning i Lehi. Han har öppnat den ropandes källa i Lehi för törstande kvinnor och män. Varför är det så lite törst efter andliga verkligheter bland Guds folk? Därför att det är så få som ger sig ut i striden.

För dig som strider i den goda kampen mot den onda världen, för dig har Herren öppnat en källa där du får dricka dig otörstig och så du kan fortsätta att svinga åsnekäken. När Jesu händer och fötter genomborrades — öppnades — när Hans sida blev uppstungen — öppnades — och när Jesus ropade: "Det är fullbordat", då öppnade Gud den ropandes källa på Golgata kulle. Djup ropar till djup vid dånet av dina vattenfall, alla dina svallande böljor gå fram över mig. Ps. 42:8. Ditt rop efter Jesus som du har i djupet av din själ ropar till djupet av Jesus innersta, där han själv hade ett rop: Jag törst-

tar (efter själar). Låt den längtan du har i djupet av din själ bli klädd i sköna lovprisningsord som går över dina läppar.

Tänk på vad Jesus har gjort för dig, när han blev gjord till synd i ditt ställe. När han på Golgata bar all världens synd och blev pressad under syndabördan såsom under svallande böljor. "Alla dina svallande böljor gå fram över mig.

Må vi därför höja lovets offer tillsammans med alla som älskar Herren Jesus Kristus så blir det som dånet av stora vattenfall. Om man med en åsnekäke slog tusen man, huru många män skall inte då fällas om många tillsammans räcker ut troshanden och griper tag om åsnekäken?

Sjuka vän, du kanske säger som mannen vid Betesdadammen: "Jag har ingen som hjälper mig". Sluta nu och var bitter på Gud och människor och säg inte att kärleken har kallnat. Hjälpen är närmare än du tror eller rättare sagt hjälpen är dig nära om du tror.

Räck ut din hand och fatta tag om "åsnekäken" dvs tacka Herren för att du genom hans sår har blivit helad. Detta är inte att piska fram någon tro. Det finns gott om tropisk växtlighet, som bara växer i stämningar och känslor. Du skall tro enkelt och barnsligt på Guds ord och tacka Jesus för hans seger och du får uppleva befrielse och helbrädgörelse. Ordet — Jesus Kristus — är dig nära och söker ingång i ditt hjärta och utgång i din mun. Tro och tacka.

Helge Berntsson